

PERSCOMMUNIQUÉ nr. 69/24

Luxemburg, 18 april 2024

Arrest van het Hof in zaak C-605/21 | Heureka Group (Online prijsvergelijkers)

Inbreuken op het mededingingsrecht van de Unie: oude Tsjechische verjaringsregeling is onverenigbaar met het Unierecht

Deze regeling maakt het in de praktijk onmogelijk of uiterst moeilijk om schadevergoeding te vorderen voor voortdurende mededingingsverstorende praktijken

De verjaringstermijn voor schadevorderingen wegens inbreuk op het mededingingsrecht van de Unie kan niet ingaan voordat de inbreuk is beëindigd en de benadeelde persoon kennis heeft genomen van het feit dat de betrokken gedraging een dergelijke inbreuk vormt. Deze kennisneming valt over het algemeen samen met de bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie* van de samenvatting van het besluit van de Commissie waarbij de inbreuk wordt vastgesteld. Het Unierecht vereist ook dat de verjaringstermijn wordt geschorst of gestuit tijdens de duur van het onderzoek van de Commissie. Sinds de inwerkingtreding van een richtlijn ter zake kan die schorsing of stuiting bovendien ten vroegste één jaar nadat het besluit tot vaststelling van de inbreuk definitief is geworden eindigen.

Heureka, een Tsjechische vennootschap, exploiteert een prijsvergelijkingsportaal. Zij stelt dat de zoekmachine van Google op haar algemene resultatenpagina's systematisch haar eigen prijsvergelijker bevoordeelde. Hierdoor werd de prijsvergelijker van Heureka minder geraadpleegd. Heureka meent dan ook dat Google haar schade heeft berokkend en beroept zich daarbij op een (nog niet definitief) besluit ¹ van de Europese Commissie waarbij wordt vastgesteld dat Google misbruik heeft gemaakt van haar machtspositie.

De Tsjechische rechter, bij wie Heureka een schadevordering heeft ingesteld, vraagt zich af of de oude verjaringstermijn waarin het Tsjechische recht voorzag en die nog steeds op die vordering van toepassing is, verenigbaar is met het Unierecht ². De driejarige termijn begon voor elke gedeeltelijke schade te lopen vanaf het tijdstip waarop de benadeelde persoon kennis had gekregen van het feit dat hij schade had geleden en van de identiteit van de inbreukmaker. De nationale regeling vereiste daarentegen niet dat deze persoon kennis had van het feit dat de betrokken gedraging een inbreuk vormde noch dat de inbreuk was beëindigd opdat de verjaringstermijn inging. Die regeling bepaalde evenmin dat de verjaringstermijn moest worden geschorst of gestuit tijdens het onderzoek van de Commissie en tot één jaar nadat het besluit van de Commissie tot vaststelling van de inbreuk definitief zou zijn geworden.

In zijn arrest oordeelt het Hof dat **het Unierecht zich verzet tegen de Tsjechische regeling die van toepassing was totdat richtlijn 2014/104 werd omgezet**, hetgeen overigens te laat gebeurde. Het Hof is in dit verband van oordeel dat het Unierecht ³ reeds vóór het verstrijken van de termijn voor omzetting van deze richtlijn eiste dat **de verjaringstermijn pas kan ingaan wanneer de inbreuk op het mededingingsrecht is beëindigd en de benadeelde persoon kennis heeft van** de gegevens die noodzakelijk zijn om zijn schadevordering in te stellen, en met name van **het feit dat de betrokken gedraging een dergelijke inbreuk vormt**. Deze twee voorwaarden zijn immers noodzakelijk opdat de benadeelde persoon daadwerkelijk in staat is zijn recht uit te oefenen om volledige vergoeding te vorderen van de schade die hij als gevolg van een inbreuk op het mededingingsrecht heeft geleden.

Het Hof preciseert dat **de kennisneming van de voor het instellen van een vordering noodzakelijke informatie in beginsel samenvalt met de datum van bekendmaking in het Publicatieblad van de samenvatting van het besluit van de Commissie** waarbij de inbreuk wordt vastgesteld, **ongeacht of dit besluit al definitief is**. De benadeelde persoon kan zich dan ter onderbouwing van zijn schadevordering baseren op het niet-definitieve besluit.

In dit verband merkt het Hof op dat het Unierecht ook vereist dat de **verjaringstermijn tijdens het onderzoek van de Commissie kan worden geschorst of gestuit**, om te voorkomen dat de verjaringstermijn verstrijkt nog voordat dit onderzoek is afgesloten. Aangezien het voor de benadeelde persoon over het algemeen moeilijk is om zonder een besluit van de Commissie of van een nationale autoriteit het bewijs van een inbreuk op het mededingingsrecht te leveren, moet hij immers de uitkomst van dat onderzoek kunnen afwachten om zich bij een eventuele latere schadevordering te kunnen baseren op dat besluit.

Bovendien bepaalt richtlijn 2014/104 dat de verjaringstermijn voortaan moet worden geschorst tot op zijn minst één jaar na de datum waarop het besluit van de Commissie tot vaststelling van de betrokken inbreuk definitief is geworden.

Dientengevolge is het Hof van oordeel dat **de vroegere Tsjechische verjaringsregeling onverenigbaar is met het Unierecht**. Die regeling maakt de uitoefening van het recht om vergoeding te vorderen van de schade die als gevolg van een inbreuk op het mededingingsrecht is geleden, in de praktijk onmogelijk of uiterst moeilijk.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst en, indien van toepassing, de samenvatting](#) van het arrest zijn op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170.

Volg ons!

¹ [Besluit C\(2017\) 4444 final](#) inzake een procedure op grond van artikel 102 VWEU en artikel 54 van de EER-overeenkomst (zaak AT.39740 – Google Search [Shopping]) (zie tevens persbericht [IP/17/1784](#) van de Commissie). In zijn arrest van 10 november 2021, Google en Alphabet/Commissie (Google Shopping), [T-612/17](#) (zie tevens perscommuniqué nr. [197/21](#)), heeft het Gerecht het door Google en Alphabet tegen besluit C(2017) 4444 final ingestelde beroep grotendeels verworpen. De hogere voorziening tegen dit arrest van het Gerecht is thans aanhangig bij het Hof (zie zaak [C-48/22 P](#)).

² Met name artikel 102 VWEU en/of artikel 10 van [richtlijn 2014/104/EU](#) van het Europees Parlement en de Raad van 26 november 2014 betreffende bepaalde regels voor schadevorderingen volgens nationaal recht wegens inbreuken op de bepalingen van het mededingingsrecht van de lidstaten en van de Europese Unie.

³ Te weten artikel 102 VWEU en het doeltreffendheidsbeginsel.